

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četr leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravištvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušlja do odpovedi. — Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do torka popoldne. — Ne zaprte reklamacije so poštnine proste.

Prestolonaslednik pri cesarju.

Nov poveljnik druge armade nadvojvoda Jožef Ferdinand. — Poveljnik tretje armade Borojevič se izraža o vojnem stanju. — V Galiciji polagoma napredujemo. — Zasedli smo mesta Stryj, Körösmezö in Sereth. — Petrolejski vreleci v Galiciji zopet naši. — Ruski general ujet. — Srbska poročila lažnjiva. — Na Francoskem nobene izpremembe. — Potopljen angleški podmorski čoln E 3.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Zopet zmagujemo.

Dunaj, dn 20. oktobra.

Generalni Stab uradno razglasa: Boj v srednji Galiciji (med Przemyslom in Lvovom) ob reki Strviaz se je poostiril. Naš napad se vedno bolj razširja in napreduje proti vzhodu. Za nekatere posebno važne višine se je borilo na obeh straneh z veliko srditostjo.

Vsi poizkusni sovražnika, da bi nam zopet odvzeli višino Magiera (pri mestu Medyka), so se izjalovili. Pač pa se je našim četam po hudem boju posrečilo zavzeti višino Drevo, ki leži severoizhodno od Tyszkowice (severno od Sambora). Na južni strani Magiere smo vrgli sovražnika iz raznih njegovih postojank. V teh bojih so naši ujeli mnogo Rusov, med njimi tudi enega generala. Zaplenili smo med drugim tudi več strojnih pušk.

Ujetniki poročajo o groznem učinkovanju ognja iz naših topov. Južno od reke Strviaz, kjer teče naša bojna črta preko mesta Stryj-Sambor, se je boj nekoliko ustavil. Mesta Stryj, Körösmezö in Sereth so že naši iztrgali iz rok sovražnikov, ki so morali bežati.

Avstrijski cesar Przemyslu.

Na čestitko poveljnika trdnjave Przemysl, Kusmaneka, ob priliki cesarjevega godu, je došla v Przemysl polom brezličnega brzovjaka sledeča brzovjaka: Njegovo Veličanstvo zaupa, da je trdnjava nepremagljiva in da ostane v gotovi posesti čet, ki jo branijo. — Zaupanje presvitlega cesarja se je, nvala Bogu, v sijajni meri izpolnilo.

Nadvojvoda -- naslednik Auffenbergov.

V vojaških krogih se vzdržuje vest, da bo že prihodnje dni imenovan nadvojvoda Jožef Ferdinand Auffenbergovim naslednikom. Poverjeno mu bo potemtakem poveljstvo druge armade.

Prestolonaslednik pri cesarju.

Nadvojvoda Karl Franc Jožef je prispel dne 19. oktobra na Dunaj. Na kolcdvoru ga je pričakovala soproga nadvojvodinja Cita. Drugi dan ga je cesar ob 8. uri zjutraj sprejel v dolgi avdijenci. Prestolonaslednik je poročal cesarju o razmerah na bojišču. Po avdijenci se je peljal k svoji materi v Augartensko palačo.

Petrolejski vreleci zopet v naših rokah.

Lipsko, dne 19. 19. oktobra.

List „Leipziger Neueste Nachrichten“ poročajo z Dunaja: Avstrijske čete so sedaj zasedle tudi Boryslav in Drohobycz, kjer se nahajajo znani petrolejski vreleci. (Drohobycz leži v sredini črte Sambor-Stryj, Boryslav pa jugozahodno od Drohobyca.)

Bukovina zopet naša?

Krakov, dne 20. oktobra.

Iz B'strice na Sedmograškem se poroča, da je deželni predsednik bukovinski, Grof Meran, potoval tam mimo v Černovice, da zopet prevzame svoje uradne posle.

(Ta vest se mora sprejeti z veliko previdnostjo, ker še dosedaj namreč manjka uradnih poročil, ki bi naznanila, da so se Rusi že umaknili iz Bukovine.)

General Borojevič upa na zmago.

Dva Rusa proti enemu Avstrijeu.

Dunaj, dne 20. oktobra.

Nek dunajski časnikar je pretečeno soboto v družbi več drugih tovarišev obiskal generala Borojeviča. Soba, v kateri vrši general svoja dela, je zelo priprosta; ravno tako tudi vsi drugi prostori, katere rabi general. Časnikarje je sprejel general zelo prišrečno. Rekel je med drugim: „Znano mi je, da javnost ni povsem zadovoljna, ker se bitke ne razvijajo vedno tako, kakor bi si občinstvo želelo. Pomislimo samo: Bitka pri Rossbachu je trajala samo pol ure, pri mestu Gravelotte samo pol dneva, pri Sedanu en dan. Vsaka teh bitk se je za one, ki so bili poraženi, pokazala kot naravnost uničevalno. Jaz sem se boril pri Tomaševem 7 dni in pri Lvovu 5 dni, predno se je vojni položaj spremenil. Na Francoskem pa traja bitka že več tednov, ne da bi se že odločila bojna sreča na to ali drugo stran. Obleganje trdnjave Sebastopol je trajalo 6 mesecev, med tem ko se sedaj najmočnejše trdnjave užugajo že v dveh do osem dneh.“

Vojna je v sedanji dobi popolnoma drugačna kot nekdanj. Odkrita povem, ako bi Rusi imeli našo infanterijo, bili bi sedaj že lahko na Dunaju. Ako pa bi mi imeli tako močno artilerijo kakor je ruska, bi stala sedaj naša armada že pri ruski trdnjavi Kiew. Sredstva in pripomočki, ki se rabijo v vojski, so postali drugačni, a ljudje so ostali isti. Le na živce današnjih vojakov se stavijo v sedanjih bitkah hujše zahteve. Gospodje, vi ste gotovo videli, kako izborna vojaštvo imamo Avstrijci, A proti našemu vricanju moštva ima Rusija armado, ki je glede števila v primeri z našo močjo naravnost ogromna. V začetku vojske je stal en Avstrijec proti trem Rusom, sedaj pa ima na bojišču naš vojak le dva Rusa proti sebi. — Prišlo pa bo še tako daleč, da bo število naše armade na bojišču enako s številom Rusov. Še-le tedaj bo prišla končna, uničujoča odločitev za Ruse. Prepričan sem, da bo končna zmaga našega orožja sijajna. Do tedaj pa je za javnost najbolje, da ima potrpežljivost. Ali bo bitka trajala 4 tedne ali 4 mesece, tega ne more noben človek naprej vedet.“

Tako sodi general, pod katerega poveljstvom se nahaja tudi naš tretji armadni zbor.

Kako je v Galiciji.

Rojak, ki se je udeležil najhujših bojov v Galiciji, piše:

Pred vsem pozdrav! Že en mesec sem tu. Dnevi teko še dosti hitro, dasi je ta dežela do skrajnosti dolgočasna. Kako je vendar krasna naša domovina. Vi hodite mnogo po deželi, prosim, povejte mirnim ljudem, kako srečni so, da so se rodili v tako krasni deželi kakor je Goriška, oziroma Kranjska in Štajerska, zlasti pa, ker so tam gospodje na lastnih tleh, dočim je tu kmet od pana (gospoda) odvisen siromak, ki gara za žive in mrtve, zraven pa živi slabejše kakor pri nas zadnji ovčji pastir. Izhodna Galicija je ravna pokrajina, dolgočasna, da se Bogu usmili. Vasi so zelo redke. Po cele dneve smo korakali, da smo prišli zopet do ljudi. Večinoma do kake pristave. To so prostrana poslopja sredi polja, kjer imajo graščaki svoje shrambe in hleve. Vse je zanemarjeno. Lastnik živi morda v daljnem mestu, tu ima le svoje valpete in podložnike. Svobodnih kmetov je malo. Pani imajo cele pokrajine; do 30 vasi ima kak grof. In v Galiciji toliko vasi pomeni že celo glavarstvo v našem smislu. Ljudje žive slabo. Nekoč sem sestradan dobil pri kmetu kruha, ki je bil pa tako slab, zamešan iz raznih žit, da ga nisem mogel jesti. Voda pa za nas ni užitna. Le v skrajni žeji jo rabimo. In pri nas? Naši ljudje so se pomehkužili, zato jim smrdi domovina. Zahodni del Galicije je hribovit, toda brez kakih naravnih krasot. Kako je vendar krasna naša Slov. Štajerska v gorah! O Gorenjski niti ne govorim.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, dne 20. oktobra.

S srbskega bojišča ni posebnih novic. Uradna poročila o bojih med Avstrijci ter Srbi in Črnogorci molčijo. Kje stoji sedaj naša armada v Srbiji, tudi danes ne moremo poročati. Izvemo pa, da vladajo v srbski armadi res čudne razmere. Prišlo je celo med srbskimi in ruskimi častniki do spora, katere je poslal ruski car Srbom na pomoč zoper Avstrijo. Zadnji čas krožijo tudi novice, da se namerava adovec kralj Peter ženiti. Vzel bo baje vdovo rajnega ruskega poslanika Hartwiga.

Srbi poročajo lažnjivo.

Dunaj, dne 20. oktobra.

Poveljnik avstrijskih čet, ki se borijo proti Srbom in Črnogorcem, general Potiorek, uradno razglasa:

Srbski listi so raztrosili vesti o celi vrsti namišljenih srbskih zmag, ki pa temeljijo samo na po-božnih srbskih željah, a nikakor ne odgovarjajo resnici.

1. Srbi so se hvalili, da so premagali naše pri Kurjačici ob Drini. Stvar pa je bila sledeča: Naše čete so morale omenjeni kraj izprazniti, ker je grozila naši postojanki velika povenjenj. Kurjačica je le malo selo na srbski strani Drine, kjer vodi čez reko mostič, ki nima za potek vojske skoro nobenega pomena. Mi smo se umaknili v najlepšem redu na levi breg Drine. Sovražnik nas niti motil ni pri našem prehodu, radi tega so srbske vesti o velikem številu avstrijskih ujetnikov popolnoma iz trje izvite.

2. Na gorskem sedlu Gučevo se radi bližine sovražnih bojnih čet vršijo dan za dnevom borbe med našimi in Srbi. Danes napadajo naši Srbe, jutri pa zopet Srbi naše oddelke. Kake posebne važnosti se tem praskam ne more pripisovati. Namislije se srbske zmage na Gučevem so le navaden izrodek srbske domišljije. Srbi so pozabili povedati, da so bili isti dan, ko kričijo o zmagi na Gučevem, na južni strani tega sedla od naših hudo tepeni.

3. Srbi so razkričali, da so pri Romanji-planini (10 km od Sarajeva proti izhodu) pobili eno našo divizijo. Nasproti temu pa sedaj tista naša divizija preganja Srbe čez mejo. (Iz tega je razvidno, da so se Srbi zopet grdo zlagali.) Dne 12. in 13. oktobra so oddelki te divizije porazili 3 do 4 srbske bataljone in ujeli mnogo vojakov ter častnikov.

Nemško-rusko bojišče.

Kako sodi nemški general Welk o Hindenburgu.

Nemški general Welk se je izrazil napram nekemu časnikarju o generalu Hindenburgu sledeče: „General Hindenburg je eden naših najbolj priljubljenih vojskovidij. Pred njegovimi čudovitimi vojnimi čini je zatrepetala vsa armada carja v Mazurijskih jezerih je potopil nad 150.000 Rusov. Obupni klic in grozno tulenje potapljalajočih se ruskih vojakov se je slišalo 2 uri daleč. — Hindenburg je bil že delj časa upokojen. Bil je svoj čas poveljnik 6. armadnega zbora v Magdeburgu. Ko je pa izbruhnila vojska, se je nemški cesar takoj spomnil izvrstnega vojskovidje ter ga vprašal, če prevzame poveljstvo vojne proti Rusiji, Hindenburg se je izjavil, da prevzame poveljstvo, toda le tedaj, če dobi prosto roko. Za načelnika svojega generalnega štaba si je pa izbral generala Emmicha, načelnika generalnega štaba trdnjave Lüttich oblegajoče nemške armade. Hindenburg je poslal v Lüttich po generala Emmicha poseben vlak. Skupaj sta se nato odpeljala s posebnim vlakom v izhodno Prusijo. Med vožnjo sta pa prestudirala zemljevid ter napravila ves vojni načrt proti Rusiji. Pred Kraljevcem (Königsberg) je pa pozval k sebi še druge častnike generalnega štaba in jim predložil izgotovljeni vojni načrt. Ko je v Kraljevcu izstopil iz železniškega voza, je rekel: „Mi tedaj lahko začnemo!“ — Ime Hindenburg navdaja Russe s strahom in trepetom.“

Na morju.

Boji v Adriji.

Dunaj, dne 20. oktobra.

Uradno se razglasa: V jutru, dne 17. oktobra, se je v Adriji blizu rta Punta d'Ostro (v bližini Kotora) razvil boj med nekaterimi našimi torpednimi in podmorskimi čolni ter med francosko križarko „Wald-ek-Rousseau“. Boja se je udeležil tudi neki avstrijski zrakoplov. Čeravno je sovražna križarka naše ladje močno obstreljevala, so se iste vrnile nepoškodovane iz boja. Francozi so obstreljevali tudi svetilnik d'Ostro, a so ga le malo poškodovali. V daljavi se je na morju opazilo več francoskega bojnega brodovja, ki pa je takoj izgubilo, kakor hitro je opazilo naše podmorske čolne.

Naši torpedni čolni so v prvih jutranjih urah, dne 13. oktobra, napadli črnogorsko pristanišče Bar (Antivari) ter so z obstreljevanjem iz bližine uničili nekaj skladišč in polnih železniških vozov.

Ukradeni podmorski čoln.

Iz Milana poročajo: Preiskava zaradi ukradene podmorskega čolna v Speziji je končana in preiskovalni komisarji so se vrnili v Rim. Kakor poroča list „Gazetta Del Popolo“, je spravila preiskava na dan mnogo obtežilnega gradiva za družbo „Fiat“ in njeno osobje ter za poveljstvo in mornariške oblasti v Speziji, proti katerim bo predlagala preiskovalna komisija sodniško in disciplinarno postopanje. Zdi se, da očita komisija vojaškim oblastim, da so zanemarjale svoje dolžnosti. O podmorskem čolnu samem ni nobenih poročil in vedno bolj se utrjuje mnenje, da se čoln nikdar več ne bo vrnil v Italijo.

Turčija zaprla zaliv v Smyrni.

Frankobrod, dne 19. oktobra.

Frankobrodski list „Frankfurter Zeitung“ javlja, da je Turčija z minami zaprla zaliv v Smyrni za vse tuje vojne ladje. Ob celi maloazijski morski obali ima le mestu Smyrna v Mali Aziji pristanišče, ki nudi vsem, tudi tujim vojnim ladjam, zavetje pred viharji.

Zaprte važnega zaliva v Smyrni pa zopet označuje, da je napetost med Turčijo in trosporazumom dosegla vrhunec.

Pomorska bitka ob holandski obali.

Pomorsko bitko, v kateri so Nemci izgubili dne 17. t. m. 4 torpedovke (S 115, S 117, S 118 in S 119), nam opisuje amsterdamski list „Nieuw van den Dag“, po izpovedi kapitana dveh ribiškarnikov iz Ymuidena, ki sta bila priči potopa nemških torpedovk. O-

ba kapitana sta bila nekako ob ¼4. uri sredi pomorske bitke. Nastela sta 15 angleških in nemških ladij, od katerih so bile nekatere tako blizu, da bi bila mogla spoznati celo moštvo pri topovih. Z vseh strani so letele granate, tako, da sta bila holandska parnika silno ogrožena. Tudi podmorski čolni so se dvigali in potapljali.

Poročilo „Allgemeene Handelsblad“ pravi, da je bilo v bitki morda 10 ladij. Ena križarka je gorela. To je mogla biti samo angleška ladja, kajti nemških ni bilo blizu.

Potopljen angleški podmorski čoln.

Berolin, dne 19. oktobra.

Uradno se javlja: Angleški podmorski čoln E 3 smo dne 18. oktobra uničili v Nemškem zalivu Severnega morja.

Namestnik načelnika admiralitete pl. Behnke. (Nemci niso imeli pri tem spopadu nobene izgube. Čoln E 3 je bil eden izmed največjih podmorskih čolnov na svetu, zato je njegova izguba za Angleže posebno občutna.)

Japonska križarka „Takatšio“ se potopila.

London, dne 20. oktobra.

Iz Tokija, glavnega mesta Japonske, se uradno javlja: Dne 17. oktobra je trčila japonska križarka „Takatšio“ v zalivu Kiaučou na nekomino in se potopila. Od posadke, ki je štela 264 mož, se je rešilo samo 9 mož in 1 častnik, ostali so utonili.

Potopljena Japonska križarka „Takatšio“ je bila stara vojna ladja, zgrajena l. 1885. Njena tonaža je znašala 3709 ton, njena brzina 18 morskih milj v eni uri. Oborožena je bila z 8 topovi kalibra 5 cm in 6 topovi kalibra 47 cm. Njena posadka je štela 365 mož. — Četudi izguba za japonsko vojno mornarico ni občutljiva, vendar bo to ohladilo vojno navdušenje žoltega plemena.

Nemško-francosko bojišče.

Nemška armada na potu proti Düнкirchen-u.

Rotterdam, dne 19. oktobra. (Kor. u.)

„Rotterdamscher Courant“ javlja: Nemška armada, ki je oblegala Antwerpen, prodira po raznih cestah proti Düнкirchen-u, kjer so se Francozi utrdili. Južno od Düнкirchena se nahaja belgijska armada, katere ostanki so prispeli v četrtek semkaj. Umikanje te armade je bilo podobno begu. Bila je brez zveze z onim delom armade, ki se je bil pred zasedenjem Antwerpena umaknil v Ostende in bil z ladjami prepeljan v Boulogne. Ta del belgijske armade naj bi se organiziral, da se ga postavi na francosko levo krilo. Dixmuiden, kjer so se nahajali francoski mornariški vojaki, da krijejo umikanje belgijskih čet, je najbrže od večera izpraznjen. Južno od Düнкirchena in Boulogne stoji močni francoski oddelki.

Boji pri Nienportu in Lille.

Berolin, dne 20. oktobra.

Iz glavnega nemškega vojnega stana se z dne 20. oktobra opoldne poroča: Nemške čete, ki so prodirale od Ostenda ob morski obali proti jugozahodu, so trčile pri Nienportu na močne francoske čete. Boji že trajajo tretji dan. Tudi zahodno od mesta Lille so se vršili srditi boji. Vsi napadi Francozov se bili odbiti. Izgube sovražnika so velike.

Kardinal Mercier v Meheln.

Iz Rotterdama poročajo, da se je belgijski kardinal Mercier, ki se je ob času obleganja zatekel v Antwerpen, zopet vrnil v Meheln.

Antwerpen stal mnogo žrtev.

Slovenski topničar piše izpred Antwerpena dne 7. oktobra: „Pred Antwerpenom in pred trdnjavami trajajo že od 15. septembra neprenehoma krvavi boji, ker Angleži dobro streljajo. Antwerpen nas stane skoraj toliko žrtev kakor poprej cela Belgija. Nekaj trdnjav smo že razbili.“ — Naši slovenski fantje se torej borijo v daljni Belgiji; oni dosežajo z avstrijskimi silnimi motornimi topovi, ki jih obenduje ves vojaški svet, velikanske uspehe.

Krogle iz 42centimeterskih topov.

Poročevalec nekega italijanskega lista opisuje vtiske o 42centimeterskih kroglih Nemcev tako-le: „Naenkrat smo slišali strašno tuljenje v zraku. Zdelo se nam je, da plava nad našimi glavami strašna pošast. Glasovi niti popisati ni mogoče. Vsak izmed nas bi se hotel skriti za skalo. Tako poteče nekaj sekund. Vedno bolj se bliža tuljenje in zdi se nam, da nas hoče raztrgati nevidno zlo. Naenkrat umolkne in zdi se, da nas nevidna roka udari v obraz, potem votel pok in zopet strašno tuljenje. Kakih 500 m pred nami se dviga velikanski dim, kamenje, iztrgano drevje proti nebu. Zdi se, da je vsa ravnina raztrgana, razpočena na vse strani. Zemlja se trese kakor ob potresu. To je zmaga topa nad oklopom.“

Nepričakovano snidenje.

Bilo je v zagrebški bolnišnici Rudečega križa, kjer je velika soba določena za častnike. V sredi sobe stojita dva stebra. Neki stotnik, težko ranjen na nogi, leži že več dni v sobi. Poleg njega so le še trije tovariši, a 16 postelj je še praznih. Tiho in mirno je v sobi. Nekega večera pa se je začel zunaj na hod-

niku šum in hrup ter hitra hoja gor in dol po hodniku. Ker je bilo že bolj pozno, je gorela v sobi le še nočna lučka, ki je le slabo razsvetljevala sobo. Pripeljali so nove ranjence in ker je bilo drugje že vse polno, so začasno namestili nekaj vojakov tudi v sobo za častnike. Ranjenci, ki so bili utrujeni po dolgi vožnji, so kmalu trdno zaspali. Ko so prihodnjega jutra posijali prvi solnčni žarki skozi okno, se je stotnik, dasiravno le s težavo, vendar sklonil nekoliko pokonu, da bi si ogledal ranjence, ki so jih prejšnji večer namestili v sobi. Tam za stebrom se mu je zazdelo, da je zagledal znano lice. Nagnil se je nekoliko na stran, da bi videl bolje, in tedaj se mu je nehote izvil vzklík: „Svoboda, to si ti!“ Bil je njegov sluga. Sluga pa se ni ganil in ni mogel odgovoriti na pozdrav, dasiravno so njegove oči zrle naravnost v stotnika. Ubogi sluga je ležal popolnoma ohromel na svojem ležišču in debele solze so mu tekale po licih. So pač govorile te solze, ko niso mogla govoriti usta.

Vera omečca v vojski tudi najbolj trdo srce.

Goriški Slovenec Leop. Živec, ki je bil dne 1. oktobra odlikovan, piše dne 30. septembra z bojišča:

Nam gre še precej dobro, samo slabo in mrzlo vreme imamo. V zadnjem najhujšem boju dne 8. t. m., ki je trajal 4 dni neprestano noč in dan, nam je slo dobro. Vkljub 3krat večji sili nam je bilo mogoče, sovražnika nekaj kilometrov potisniti nazaj.

Prvi dan tega boja, dne 8. t. m., sem bil lahko ranjen v levo nogo. Ostal sem nekoliko zadaj, si rano opral in obvezal. Potem pa sem šel zopet k svojem oddelku. Na poti slučajno naletim na naš sanitetni oddelek, ki je nesel ranjenega Rusa. Vprašali so ga, če dohajajo nove čete iz Sibirije. Odgovoril je: Jaz ne znam. Že 3 dni sem tam ležal ranjen. Naši so me pustili in bežali.“ — Pokazal nam je tudi, kaj ima jesti. V majhni vrečici je imel še za eno žlico kruha vih in sladkorjevih drobtinic. Pripovedoval je, kako strašno mesarijo naše granate in šrapneli med Rusi. Izjavljal je tudi, da se mu zdi med nami veliko boljše ko v lastni armadi.

V takih slučajih, kakor je krvavi boj, spozna človek še-le vero, ki omečca tudi najbolj trdo srce.

Razne novice.

Slovesnost preoblečenja pri č. šolskih sestrah v Mariboru se je vršila dne 13. oktobra na praznik sv. Terezije. Preoblečene so bile sledeče gospodične učiteljice: Egger Luise z imenom S. Raphaela; Grafenauer Jerica, hči državnega in deželnega poslanca na Koroškem, z imenom S. Bogomira; Zorko Marija z imenom S. Sibila, in gospodične: Moskon Emilie z imenom S. Adele, Cvetko Terezija z imenom S. Irma, Keršman Jerica z imenom S. Kalista, Purič Alojzija z imenom S. Benigna, Petrovič Marija z imenom S. Tadeja, Pečovnik Helena z imenom S. Elizabeta, Čurin Ana z imenom S. Evstahija, Kralj Ana z imenom S. Hortulana, Grošelj Frančiška z imenom S. Kupertina, Žepič Ivanka z imenom S. Ligvorija in Silija Elizabeta z imenom S. Izidora.

* **Dr. Jaromir Čelakowsky.** Dne 16. oktobra popoldne je umrl v Pragi v starosti 68 let bivši državni in deželni poslanec, dvorni svetnik profesor dr. Jaromir Čelakowsky. Bil je velik prijatelj in dobrotnik slovenskih dijakov, ki so študirali na praškem vseučilišču.

* **Srebrno hrabrostno kolajno II. razreda** je dobil na severnem bojišču četovodja Martin Hribar od lovskega bataljona št. 7. Mož, doma iz Trbovelj na Štajerskem, bo dobival mesečno 7 K 50 vin.

* **V vojnem stanju se mora brezpogojno ubogati.** Pri postaji Kresnice na Kranjskem je vozil te dni črnovojnik 18letni Peter Mrak iz Prebačevega štev. 42. občina Hrastje, okraj Kranj. Rekel je, da hoče iti v gostilno spit četrtinko vina. Službujoči častnik mu je to prepovedal. Fant se častniku ni pokoril. Za vozil je kljub prepovedi proti gostilni, na kar je potegnili častnik revolver in ustrelil proti fantu. Kroglja ga je zadela v čreva in mu jih razmesarila. Fant je večeraj v deželni bolnici umrl.

* **Repatica,** ki jo po nekaterih krajih sedaj vidijo, je leposvetleča zvezda, spadajoča glede velikosti v četrto vrsto. Razvijala se bo, kakor pišejo zvezdoznanci, čedalje bolj in osobito rep se jej bo povečal. Z sedaj, če tudi se ni še dobro približala solncu in zemlji, jo vidimo na vedrem, jasnem nebu kot lepo se svetlikajočo zvezdo repatico. — Zvezdoznanci pišejo, da je bila repatica dne 2. oktobra t. l. zemlji najbližja, a da se bo dne 26. oktobra najbolj približala solncu. Radi tega bo vedno svetlejša. Zvezdoslovni učenjaki so preračunali, da se ta repatica približa zemlji do 235.950.000 km. — Naše stare mamic pravijo, da je pač res, da nam repatica naznanja vojno. Slučajno so sedaj zadele.

* **Za kadilce cigaret.** Vsled uplivanja vojne na obrat tobačne režije (poklice pripravnikov delavcev v vojaško službo, zvišana potreba vojaške uprave, darila za upoklicance in ranjence), je nastopila začasna potreba omejitve v izdelovanju nekaterih vrst tobaka za cigarete. Poskrbelo pa se je že za zvišanje izdelovanja, vsled česar bo v najkrajšem času zopet možno zadovoljiti kadilce. Med tem naj se občinstvo z ozirom na težke čase zadovoljuje z drugimi vrstami, posebno s kadilnim tobakom „drama“, ki se lahko stavi na razpolago v večjih množinah.